

Sygn. akt II K 551/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale oskarżyciela prywatnego E. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10 marca 2016r. i 07 kwietnia 2016r.

sprawy

I. M. z d. S.

córki E. i Z.

urodzonej (...) we W.

oskarżonej o to, że:

w dniu 06.12.2015r. w S. w mieszkaniu p. D. S., uderzając po twarzy i popychając E. S., przewróciła go na ławę, taboret i dalej na podłogę, przez co spowodowała u E. S. otarcia naskórka na lewej nodze i prawym biodrze, powodujące naruszenie czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.

orzeka:

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 25 § 1 k.k. uniewinnia oskarżoną ***I. M.*** od zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. M. kwotę 531,36 zł, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielowi prywatnemu E. S.;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 531,36 zł, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej ***I. M.***;

IV. na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia częściowo oskarżyciela prywatnego E. S. od kosztów sądowych - w zakresie nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej ***I. M.*** i w pozostałej części obciąża oskarżyciela prywatnego E. S. kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżyciela prywatnego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 531,36 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

E. S. wniósł do tut. Sądu akt oskarżenia, w którym zarzucił oskarżonej I. M., że w dniu 06.12.2015r. w S. w mieszkaniu p. D. S., uderzając po twarzy i popychając E. S., przewróciła go na ławę, taboret i dalej na podłogę, przez co spowodowała u E. S. otarcia naskórka na lewej nodze i prawym biodrze,

powodujące naruszenie czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni, tj. popełnienie przestępstwa z art. 157 § 2 k.k.

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżyciel prywatny E. S. pozostaje w związku małżeńskim ze Z. S.. Od 2014r. toczy się postępowanie karne dotyczące znęcania się E. S. nad żoną, pozostają oni skonfliktowani. Z. S. zamieszkuje w mieszkaniu należącym do jej córki w S. przy ul. (...), natomiast E. S. przebywa na stałe na terenie domu przy ul. (...) w S., który jest w trakcie budowy.

Dowód:

częściowo zeznania świadka E. S., k. 32v – 33,

zeznania świadka Z. S., k. 34.

Z uwagi na brak łazienki oskarżyciel prywatny przychodził co jakiś czas do mieszkania zamieszkałego przez Z. S. aby się wykapać. Miał na to zgodę pasierbicy będącej właścicielką mieszkania, posiadał od niego klucze.

Dowód:

częściowo zeznania świadka E. S., k. 32v – 33,

zeznania świadka Z. S., k. 34.

W dniu 06 grudnia 2015r., około godz. 10.00 E. S. ponownie przyszedł do mieszkania mieszczącego się w S. przy ul. (...). Nie mógł jednak otworzyć drzwi, ponieważ Z. S. po kolejnym konflikcie z oskarżycielem prywatnym, wymieniła zamki. E. S. pukał do drzwi, a następnie zadzwonił do żony. Z. S., która przebywała w tym czasie w mieszkaniu, powiedziała że mu nie otworzy, na co ten oświadczył jej, że pójdzie do sąsiada i wywierci wkładkę zamka.

Dowód:

częściowo zeznania świadka E. S., k. 32v – 33,

zeznania świadka Z. S., k. 34.

Zgodnie z zapowiedzią E. S. udał się do lokalu nr (...), zajmowanego przez D. S.. Wszedł do środka, oświadczając, że chce pożyczyć wiertarkę, a następnie oczekiwał aż sąsiad zakończy mycie i bandażowanie nóg.

Dowód:

częściowo zeznania świadka E. S., k. 32v – 33,

zeznania świadka D. S., k. 33 – 34.

W tym czasie Z. S. zatelefonowała do córki I. M., informując ją o sytuacji, a następnie zgodnie z jej poleceniem zadzwoniła na Policję, prosząc o interwencję.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej I. M., k. 31 – 32,

zeznania świadka Z. S., k. 34.

Po krótkim czasie oskarżona I. M. przyjechała do matki, która przekazała jej, że E. S., przybywa u D. S.. Oskarżona udała się do mieszkania sąsiada, zapukała i weszła do środka. Stała w drzwiach pomiędzy przedpokojem a pokojem, gdzie przy ławie siedzieli D. S. i oskarżyciel prywatny. I. M. zwróciła się do sąsiada mówiąc aby nie pożyczał wiertarki

ojcu, na co ten zdenerwował się i doszło pomiędzy nimi do „pyskówki”. W pewnym momencie E. S. wstał i podszedł w kierunku oskarżonej uderzając ją lewą dłonią w prawą część twarzy. W odpowiedzi na to I. M. odepchnęła go rękoma od siebie. E. S. zatoczył się do tyłu zahaczając o stół i fotel, po czym przewrócił się na podłogę.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej I. M., k. 31 – 32,

zeznania świadka D. S., k. 33 – 34,

częściowo zeznania świadka E. S., k. 32v – 33,

zeznania świadka Z. S., k. 34,

zeznania świadka R. M., k. 35.

W wyniku zajścia z oskarżoną, E. S. doznał obrażeń ciała w postaci podbiegnięcia krwawego na prawym biodrze, pośladku i udzie oraz otarcia naskórka na prawym biodrze. Powyższe obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządów jęgo ciała na czas nie przekraczający siedmiu dni.

Dowód:

częściowo zeznania świadka E. S., k. 32v – 33,

świadcstwo sądowo – lekarskich oględzin ciała, k. 8.

Po zajściu I. M. udała się do mieszkania Z. S. a następnie pojechała do domu. Po około 15 minutach wróciła na miejsce z uwagi na przyjazd patrolu Policji.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej I. M., k. 31 – 32,

zeznania świadka Z. S., k. 34.

I. M. zaczęła pukać do drzwi mieszkania zajmowanego przez matkę. Będący w środku E. S., nie chciał jej otworzyć lecz funkcjonariusz Policji uczynił to na wyraźną prośbę Z. S.. Po tym jak oskarżona weszła do środka doszło do kłótni pomiędzy nią a ojcem, w trakcie której próbowała go kopnąć.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej I. M., k. 31 – 32,

częściowo zeznania świadka E. S., k. 32v – 33,

zeznania świadka Z. S., k. 34,

zeznania świadka D. D., k. 90v – 91,

zeznania świadka A. Z., k. 91.

E. S., ma 66 lat. Podejmuje leczenie farmakologiczne w związku z przebytych w 2009r. udarem niedokrwiennym mózgu, posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Dowód:

częściowo zeznania świadka E. S., k. 32v – 33,

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 68 – 69.

Oskarżona I. M. ma 37 lata, jest mężatką, posiada dwoje dzieci. Oskarżona nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu męża. Nie była karana sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej I. M., k. 31 – 32,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 37.

Oskarżona I. M. nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia, w których opisała przebieg zdarzenia z dnia 06 grudnia 2015r. Wskazała, że to E. S. zaatakował ją pierwszy, uderzając ręką w twarz, zaś ona odepchnęła go rękami, broniąc się przed jego zachowaniem.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonej I. M. oraz zeznaniach świadków D. S., Z. S., R. M., D. D. i A. Z.. Zdaniem sądu osoby te opisując okoliczności sprawy w sposób wiarygodny przedstawiły znane im fakty dotyczące przebiegu rozpatrywanego zdarzenia. Zajmując powyższe stanowisko, sąd miał na uwadze spójny i logiczny charakter złożonych przez nich relacji, które korespondowały ze sobą. Także bezpośrednia ocena wypowiedzi oskarżonej oraz wskazanych świadków na rozprawie, nie nasuwała zastrzeżeń co do ich wiarygodności.

Jako zasługujące na uwzględnienie sąd wziął pod uwagę także dowody o charakterze materialnym wymienione w pierwszej części uzasadnienia. Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do ich rzetelności i wiarygodności.

Odnosząc się wreszcie do zeznań złożonych przez oskarżyciela prywatnego E. S., sąd jedynie częściowo wziął je pod uwagę przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie, tj. w tym zakresie w jakim korespondowały one ze wskazanymi na wstępie dowodami. Sąd uznał, że opisany przez E. S. przebieg zdarzenia, gdzie miał on zostać bez powodu zaatakowany przez oskarżoną, nie odpowiada rzeczywistości.

Po dokonaniu analizy materiału dowodowego, sąd uznał że zachodzi ujemna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. przemawiająca za uniewinnieniem oskarżonej I. M. od zarzucanego jej czynu.

Przeprowadzone w toku przewodu sądowego dowody, wskazują na to, że zachowanie I. M. stanowiło obronę przed bezpośrednim i bezprawnym zamachem na jej osobę ze strony E. S.. Sąd ustalił powyższe opierając się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonej oraz korespondujących z nią zeznaniach świadka D. S.. Zgodnie z relacją I. M. odepchnięcie przez nią oskarżyciela prywatnego, wynikało z faktu jej wcześniejszego uderzenia przez E. S.. Powyższa okoliczność wskazana wprost przez I. M., znajdowała potwierdzenie w wypowiedzi D. S.. Świadek ten nie widział co prawda dokładnie momentu uderzenia oskarżonej, lecz wyraźnie zaobserwował ruch lewej ręki E. S. w czasie gdy stał on przed I. M.. Ze złożonych przez świadka zeznań wynika także, że bezpośrednio przed tą sytuacją oskarżyciel prywatny wdał się w „pyskówkę” z córką po czym do niej „wyskoczył”, co dodatkowo potwierdza agresywne zachowanie E. S. wobec córki.

Na to, że doszło do uderzenia oskarżonej przez oskarżyciela prywatnego, wskazują również zeznania Z. S. oraz R. M.. Świadkowie ci stykając się z I. M. bezpośrednio po zdarzeniu zaobserwowali u niej zaczerwienienie na prawej części twarzy i szyi. Sytuację tę uprawdopodobniają poniekąd także wyjaśnienia samego oskarżonego, który przyznał się do agresji werbalnej wobec córki stwierdzając: „Być może powiedziałem, że urznę jej łeb ...” (k. 33 a.s.). Na odmienną ocenę przebiegu zdarzenia nie wpływa w ocenie sądu późniejsze zachowanie oskarżonej wobec E. S., po przyjeździe na miejsce Policji. Okoliczność zaistniałej wówczas pomiędzy nimi kłótni, podczas której I. M. chciała kopnąć ojca, nie przekłada się w żaden sposób na ocenę wcześniejszej sytuacji. Co więcej może podlegać ocenie jako wyraz frustracji za krzywdę doznaną przez oskarżoną oskarżonej, w wyniku wcześniejszego naruszenia jej nietykalności cielesnej przez oskarżyciela prywatnego.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał, że zachowanie I. M., która stojąc w obliczu bezprawnego zamachu na jej nietykalność cielesną ze strony oskarżyciela prywatnego, odepchnęła go rękami w mieszkaniu D. S., podlega ocenie jako wypełniające przesłanki kontratypu z art. 25 § 1 k.k. Zdaniem sądu brak jest przy tym podstaw do przyjęcia aby zachowanie oskarżonej było niewspółmierne do okoliczności zamachu. W tym zakresie wskazać należy, że przewrócenie się przez E. S., wynikało najprawdopodobniej z występujących u niego schorzeń, a nie z intensywności siły użytej przez I. M.. Przed podjęciem skutecznej obrony, oskarżona miała natomiast realne podstawy aby obawiać się eskalacji agresji ze strony ojca, co sama przyznała wskazując, że jest to „kawał chłopca”.

Reasumując powyższe sąd uznał, że choć I. M. wypełniła swoim zachowaniem formalne znamiona występku z art. 157 § 2 k.k., to jednocześnie ustalił, że zachodziła okoliczność wyłączająca bezprawność jej czynu wskazana w art. 25 § 1 k.k.. Tym samym sąd na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. uniewinnił oskarżoną od zarzucanego jej występku.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonej oraz pełnomocnika z urzędu oskarżyciela prywatnego, kwoty po 531,36 zł (łącznie z podatkiem VAT) z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronom postępowania. Przyznane kwoty odpowiadała stawce minimalnej przewidzianej przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, które znajdowało zastosowanie w niniejszej sprawie z uwagi na to, że sprawa zawisła w sądzie przed dniem 01 stycznia 2016r. (§ 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu).

Orzekając o kosztach sądowych sąd zwolnił częściowo oskarżyciela prywatnego z obowiązku ich ponoszenia. Rozstrzygając we wskazanym zakresie sąd miał na uwadze sytuację majątkową E. S., która choć nie jest zadowalająca, to nie uzasadnia zdaniem sądu zastosowania instytucji całkowitego zwolnienia z kosztów sądowych. W tym wypadku bowiem oskarżyciel prywatny mimo ponoszonych wydatków, posiada stałe źródło dochodu i jest w stanie wywiązać się z pozostałych mu do zapłaty kosztów sądowych w wysokości 531,36 zł, choćby w ratach. Odstąpienie w całości od jego obciążenia kosztami sądowymi stało by w sprzeczności z treścią art. 624 § 1 k.k., jak też zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.